ГАЛУЗЕВІ БУДІВЕЛЬНІ НОРМИ УКРАЇНИ

Автомобільні дороги

МАЙДАНЧИКИ ДЛЯ СТОЯНКИ ТРАНСПОРТНИХ ЗАСОБІВ І ВІДПОЧИНКУ УЧАСНИКІВ ДОРОЖНЬОГО РУХУ

Загальні вимоги проектування

ГБН В.2.3-37641918-549:2018

Київ
Міністерство інфраструктури України
2018

ПЕРЕДМОВА

1 РОЗРОБЛЕНО:	Державне підприємство «Державний дорожній науково-дослідний інститут імені М. П. Шульгіна (ДП "ДерждорНДІ")
РОЗРОБНИКИ:	В. Вирожемський, канд. техн. наук; А. Безуглий, канд. екон. наук; В. Нагайчук, канд. техн. наук; Т. Бондар; С. Рибальченко, С. Ілляш **(**науковий керівник)
2 ВНЕСЕНО:	Державне агентство автомобільних доріг України
3 ПОГОДЖЕНО	Національна поліція України, лист від 15.09.2017 № 4634/41/2/02-2017 Міністерство екології та природних ресурсів України, лист від 11.09.2017 № 7/3338-17 Міністерство регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України, лист від 22.12.2017 № 7/16-14128 Міністерство охорони здоров'я України, лист від 29.08.2017 № 3.09-58/3273-17/23047 Державна служба України з надзвичайних ситуацій, лист від 19.09.2017 № 26-13191/261 Державне агентство автомобільних доріг України, лист від 03.08.2017 № 3727/3/13-11-2877/09
4 ЗАТВЕРДЖЕНО:	Наказ Міністерства інфраструктури від 07.03.2018 № 110
НАБРАННЯ ЧИННОСТІ:	з
5 НА ЗАМІНУ:	ГБН В.2.3-218-549:2010 «Споруди транспорту. Автомобільні дороги. Майданчики для короткочасної стоянки транспортних засобів і відпочинку. Загальні вимоги проектування»

ЗМІСТ

С.

1 Сфера застосування …….. 1

2 Нормативні посилання ……. 1

3 Терміни та визначення понять…… ……..…….. 3

4 Познаки та скорочення ……..…….. 5

5 Класифікація та складові елементи майданчиків відпочинку…….. 6

6 Загальні вимоги проектування ……. 7

6.1 Вимоги щодо призначення майданчиків відпочинку……. 7

6.2 Вимоги щодо розміщення майданчиків відпочинку…… 7

6.3 Вимоги щодо майданчиків для стоянки ТЗ ……..…. 10

6.4 Вимоги щодо зон відпочинку…….…… 12

7 Вимоги щодо охорони навколишнього природного середовища……. 14

Додаток А (довідковий). Бібліографія…….. 15

_____ ГАЛУЗЕВІ БУДІВЕЛЬНІ НОРМИ УКРАЇНИ

АВТОМОБІЛЬНІ ДОРОГИ
МАЙДАНЧИКИ ДЛЯ СТОЯНКИ ТРАНСПОРТНИХ ЗАСОБІВ І ВІДПОЧИНКУ УЧАСНИКІВ ДОРОЖНЬОГО РУХУ ЗАГАЛЬНІ ВИМОГИ ПРОЕКТУВАННЯ

Автомобильные дороги
Площадки для стоянки транспортных средств и отдыха участников дорожного движения
Общие условия проектирования

Automobile roads
Parking places and recreational areas for road users
General terms of design

Чинні від
201_____

1 СФЕРА ЗАСТОСУВАННЯ

1.1 Ці галузеві будівельні норми (далі – норми) встановлюють загальні вимоги до проектування майданчиків для стоянки транспортних засобів і відпочинку учасників дорожнього руху (далі – майданчики відпочинку), які є складовими автомобільних доріг загального користування (далі – автомобільних доріг).

1.2 Ці норми застосовують в розвиток і на доповнення підрозділу 14.2 ДБН В.2.3-4.

2 НОРМАТИВНІ ПОСИЛАННЯ

У цих нормах є посилання на такі документи:

ДГН 6.6.1-6.5.001-98 Норми радіаційної безпеки України (НРБУ-97)

«Державні санітарні норми та правила утримання територій населених місць», затверджено наказом Міністерства охорони здоров’я України від 17.03.2011 № 145, зареєстровано в Міністерстві юстиції України 05.04.2011 за

№ 457/19195

СанПиН 4630-88 Санитарные правила и нормы охраны поверхностных вод от загрязнений. (Санітарні норма та правила охорони поверхневих вод від забруднення)

ДСН 3.3.6.037-99 Санітарні норми виробничого шуму, ультразвуку та інфразвуку

ДСП 173-96 Державні санітарні правила планування та забудови населених пунктів

ДБН 360-92** Містобудування. Планування і забудова міських і сільських поселень

ДБН А.2.2-1-2003 Склад і зміст матеріалів оцінки впливів на навколишнє середовище (ОВНС) при проектуванні і будівництві підприємств, будинків і споруд

ДБН Б.2.2-5:2011 Планування та забудова міст, селищ і функціональних територій. Благоустрій територій

ДБН В.2.2-9-2009 Будинки і споруди. Громадські будинки та споруди. Основні положення

ДБН В.2.2-17:2006 Будинки і споруди. Доступність будинків і споруд для маломобільних груп населення

ДБН В.2.3-4:2015 Автомобільні дороги. Частина І. Проектування. Частина ІІ. Будівництво

ДБН В.2.3-15:2007 Споруди транспорту. Автостоянки і гаражі для легкових автомобілів

СНиП 2.05.06-85 Магистральные трубопроводы (Магістральні трубопроводи)

ВБН В.2.3-06544.319-2003 Споруди транспорту. Магістральні трубопроводи для транспортування рідкого аміаку (аміакопроводи)

ГБН В.2.3-218-007:2012 Споруди транспорту. Екологічні вимоги до автомобільних доріг. Проектування

ГБН В.2.3-37641918-555:2016 Автомобільні дороги. Транспортні розв’язки в одному рівні. Проектування

ГБН В.2.3-37641918-557:2016 Автомобільні дороги. Дорожній одяг жорсткий. Проектування

ДСТУ 2587-2010 Безпека дорожнього руху. Розмітка дорожня. Загальні технічні вимоги. Методи контролю. Правила застосування

ДСТУ 2735-94 Огородження дорожні і напрямні пристрої. Правила використання. Вимоги безпеки дорожнього руху

ДСТУ 2935-94 Безпека дорожнього руху. Терміни та визначення

ДСТУ 2984-95 Засоби транспортні дорожні. Типи. Терміни та визначення

ДСТУ 3587-97 Безпека дорожнього руху. Автомобільні дороги, вулиці та залізничні переїзди. Вимоги до експлуатаційного стану

ДСТУ 4100:2014 Безпека дорожнього руху. Знаки дорожні. Загальні технічні умови. Правила застосування

ДСТУ 7941:2015 Якість ґрунту. Рекультивація земель. Загальні вимоги

ДСТУ 8606-1:2015 Вода природних джерел. Захист від забруднювання. Частина 1. Основні положення

ДСТУ Б А.1.1-100:2013 Автомобільні дороги. Терміни та визначення понять

ДСТУ Б В.2.3-9-2003 Споруди транспорту. Пристрої дорожні напрямні. Загальні технічні умови

ДСТУ Б В.2.3-11-2004 Споруди транспорту. Огородження дорожнє перильного типу

ДСТУ Б В.2.6-49:2008 Огородження сходів, балконів і дахів сталеві. Загальні технічні умови

ДСТУ Б В.2.6-75:2008 Конструкції металеві будівельні. Загальні технічні умови

ПУЕ:2006 Правила улаштування електроустановок. Розділ 2. Передавання електроенергії. Розділ 6. Електричне освітлення

3 ТЕРМІНИ ТА ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТЬ

Нижче подані терміни, вжиті в цих будівельних нормах, та визначення позначених ними понять, які встановлені в:

- [1]: автомобільна дорога, архітектурне облаштування, земляне полотно, інженерне облаштування, об’єкти дорожнього сервісу, смуга відведення, споруди дорожнього водовідводу;
- [3]: велосипед, газон, дорожньо-транспортна пригода, маневрування (маневр), мотоцикл, мопед, острівець безпеки, пішохідна доріжка, тротуар, населений пункт, учасник дорожнього руху;
- ДБН Б.2.2-5: квіткарки, вазони, обладнання для паркування велосипедів, трельяж, шпалера;
- ДБН В.2.2-9: пандус;
- ДБН В.2.3-4: відстань видимості, габарити транспортного засобу, зона транспортної розв'язки, навколишнє середовище, проектування доріг, проміле, смуга безпеки, смуга укріплена, транспортна розв’язка;
- ДСТУ 2935: знак дорожній, розмітка дорожня, організація дорожнього руху, пригода дорожньо-транспортна, стоянка;
- ДСТУ 2984: дорожній транспортний засіб;
- ДСТУ 7173: захисні ділянки лісів, смуга відведення земель придорожнього лісового насадження;
- ДСТУ Б А.1.1-100: з’єднувальний з’їзд/в’їзд, інтенсивність руху, крива у плані, перехідно-швидкісна смуга, похил повздовжній, похил поперечний, проїзна частина, розв’язка транспортна, система водовідвідна, стінка підпірна;
- Державних санітарних нормах та правилах утримання територій населених місць: контейнер для зберігання побутових відходів (далі - контейнер);
- ГБН В.2.3-37641918-555: динамічний габарит поперечний, радіус повороту розрахункового транспортного засобу мінімальний, розрахунковий транспортний засіб;

– [4]: ґрунтовий покрив (родючий шар ґрунту) земельних ділянок.

Нижче подано терміни, вжиті в цих будівельних нормах, та визначення позначених ними понять:

3.1 автотурист

Особа, яка подорожує на дорожніх транспортних засобах автомобільними дорогами

3.2 зона відпочинку

Земельна ділянка у складі майданчика відпочинку в межах смуг відведення автомобільних доріг з зеленими насадженнями, призначена для організованого відпочинку учасників дорожнього руху і обладнана інженерними комунікаціями та елементами благоустрою для їх обслуговування

3.3 відпочинок учасника дорожнього руху

Відпочинок учасника дорожнього руху за межами дорожніх транспортних засобів і земляного полотна автомобільної дороги

3.4 майданчик відпочинку

Дорожня споруда для короткотермінового відпочинку учасників дорожнього руху, до складу якої входить майданчик для стоянки, зона відпочинку та санітарне устаткування (згідно з ДСТУ Б А.1.1-100)

3.5 майданчик для стоянки ТЗ

Місце, де автовласнику можна залишити свій транспортний засіб для короткотермінового відпочинку

3.6 туристичні маршрути

Автомобільні дороги або їх ділянки, які задіяні для руху автотуристів і встановлені в порядку, визначеному згідно з [2].

4 ПОЗНАКИ ТА СКОРОЧЕННЯ

У цих нормах використано такі познаки та скорочення:

$Д_г$ – динамічний габарит поперечний (динамічний габарит);

ТЗ – транспортний засіб;

ДТП – дорожньо-транспортна пригода;

ЛЕП – лінії електропередач;

ОВНС – оцінка впливу на навколишнє середовище;

РТЗ – розрахунковий транспортний засіб.

5 КЛАСИФІКАЦІЯ ТА СКЛАДОВІ ЕЛЕМЕНТИ МАЙДАНЧИКІВ ВІДПОЧИНКУ

5.1 У залежності від розташування майданчиків відпочинку їх класифікують за типами:

- міжміські, які розташовані за межами міської смуги;
- приоб'єктні, які розташовані на відстані до 1 км або поряд з територією визначних історико-культурних, природних та інших об’єктів, де зупиняються учасники дорожнього руху.

5.2 Майданчики відпочинку мають:

- майданчики для стоянки ТЗ;
- з’єднувальні з’їзди/в’їзди до дороги;
- зону відпочинку для учасників руху;
- пішохідні доріжки з твердим покриттям до зони відпочинку та елементів її облаштування;
- технічні засоби для організації та регулювання дорожнього руху;
- інженерні комунікації та елементи благоустрою згідно з ДБН Б.2.2-5 та відповідно до завдання на проектування.

5.3 Вимоги до геометричних параметрів перехідно-швидкісних смуг, з’єднувальних з’їздів/в’їздів визначають згідно з ДБН В.2.3-4. Вимоги до влаштування розмітки, дорожніх знаків, огородження дорожніх і напрямних пристроїв визначають згідно з ДСТУ 2587, ДСТУ 4100 та ДСТУ 2735.

5.4 На майданчику для стоянки ТЗ рекомендується влаштувати зону для огляду та профілактичного обслуговування ТЗ (місце для огляду ТЗ з естакадою, щити для регулювання фар) з контейнером для сміття та спорудами для зберігання та очищення поверхневої води з цієї зони. Естакаду потрібно проектувати з урахуванням вимог п.7.9 ДБН В.2.3-15.

5.5 До складових майданчиків відпочинку відносяться споруди, інженерного захисту, випарні басейни і споруди для відведення та очистки поверхневих вод. Для збирання та відведення поверхневої води у місцях відпочинку рекомендується призначати закриті конструкції водовідведення (водовідвідні лотки з решітками), обладнані системами очищення від сміття, нафтопродуктів та наносів. Вертикальне планування території для забезпечення поверхневого водовідводу, в залежності від місця знаходження, виконують згідно з ДБН В.2.3-4, ДБН В.2.3-5 та ДБН 360.

6 ЗАГАЛЬНІ ВИМОГИ ПРОЕКТУВАННЯ

6.1 Вимоги щодо призначення майданчиків відпочинку

6.1.1 На майданчиках відпочинку не можна влаштовувати майданчики для проживання людей у вагончиках і палатках.

6.1.2 На майданчиках відпочинку не можна влаштовувати майданчики для зберігання дорожньо-будівельних матеріалів, матеріалів для зимового утримання автомобільних доріг, вугілля та дров.

6.1.3 При проектуванні елементів майданчиків відпочинку потрібно забезпечити вільне пересування та доступність будинків і споруд для осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення.

6.2 Вимоги щодо розміщення майданчиків відпочинку

6.2.1 Відстань між майданчиками відпочинку приймають: на автомобільних дорогах I – II категорій – від 15 км до 20 км для кожного напрямку руху; III – IV категорій – від 20 км до 30 км. Вимоги до розміщення майданчиків відпочинку повинні бути викладені замовником у завданні на проектування з урахуванням 6.2.

6.2.2 При виборі місця розташування майданчика відпочинку слід враховувати: захищеність його від сильних вітрів, рельєф місцевості, наявність мальовничого пейзажу.

6.2.3 Місце розміщення майданчика відпочинку визначають з урахуванням існуючого радіаційного фону на відповідність вимогам ДГН 6.6.1-6.5.001.

6.2.4 При визначенні місця розташування майданчика відпочинку рекомендується враховувати наявність необладнаних місць стихійного відпочинку учасників дорожнього руху.

6.2.5 Не можна розміщувати майданчики відпочинку та перехідно-швидкісні смуги руху, які влаштовані на підходах до їх з'єднувальних з'їздів/в'їздів:

а) ближче ніж 150 м від зони транспортних розв'язок (за відсутності перехідно-швидкісних смуг);

б) ближче ніж 25 м від зони транспортної розв'язки (за наявності перехідно-швидкісних смуг);

в) ближче ніж 100 м від мостів, які не є елементами транспортної розв'язки в різних рівнях;

г) ближче ніж 100 м від залізничних переїздів;

д) на перехідно-швидкісних смугах;

е) на пішохідних (тротуарах) і велосипедних доріжках;

ж) на зупинках маршрутного транспорту;

з) на ділянках доріг з повздовжнім похилом понад 40 ‰;

і) у місцях, де коефіцієнт безпеки менше ніж 0,8 або коефіцієнт аварійності більше ніж 20;

к) на ділянках з радіусами вертикальних кривих у поздовжньому профілі менше нормативного для даної категорії.

6.2.6 Майданчики відпочинку на автомобільних дорогах слід розташовувати за межами земляного полотна та на відстані від проїзної частини дороги, яка забезпечує відстань видимості у плані та поздовжньому профілі та бічну видимість згідно з ДСТУ 3587.

6.2.7 Майданчики відпочинку розташовують відповідно до вимог ДСП 173 щодо санітарно-захисних зон для будь-яких підприємств, які становлять підвищену екологічну небезпеку.

6.2.8 Міжміські майданчики відпочинку, у разі їх розміщення біля в'їзду/виїзду до міста, призначають окремо на виїзді з міста (розташовують ближче до міста) і на в'їзді у місто (розташовують далі від міста). Відстань між цими майданчиками відпочинку на автомобільній дорозі слід приймати не менше ніж 300 м. З'єднувальні з'їзди/в'їзди від автомобільної дороги до майданчика відпочинку виконують з перехідно - швидкісними смугами згідно з ДБН В.2.3-4.

6.2.9 Майданчики відпочинку рекомендується влаштовувати поряд з пунктами громадського харчування, закладами торгівлі, СТО, АЗС та АГНС. Мінімальні відстані від майданчиків відпочинку до автозаправних станцій (автозаправних комплексів) визначають згідно з табл. 7.9* ДБН 360.

6.2.10 Не можна розміщувати майданчики відпочинку в межах охоронних зон магістральних трубопроводів. Охоронні зони цих трубопроводів визначають згідно з табл. 4 СНиП 2.05.06: п. 1 – для населених пунктів і стоянок ТЗ більше ніж 20 одиниць; п. 3 – для стоянок ТЗ не більше ніж 20 одиниць. Охоронні зони аміакопроводів визначають згідно з ВБН В.2.3-06544.319.

6.2.11 З'єднувальні з'їзди/в'їзди від автомобільної дороги до майданчика відпочинку у разі перехрещення з повітряними ЛЕП виконують згідно з ПУЕ. Не можна розміщувати майданчики відпочинку в межах санітарно-захисних зон ЛЕП.

Санітарно-захисні зони ЛЕП з напругою більше ніж 1,0 КВ визначають земельною ділянкою, яка обмежена вертикальними площинами з обох боків від крайніх проводів при не відхиленому їх положенні.

Межі санітарно-захисних зон магістральних повітряних ЛЕП становлять для ЛЕП з напругою 330 КВ в кожну сторону по 20 м, для 500 КВ – 30 м, для 750 КВ – 40 м і 1150 КВ – 55 м відповідно.

6.2.12 Охоронні зони підземних кабельних ЛЕП згідно з ПУЕ визначають земельною ділянкою, обмеженою вертикальними площинами з обох боків, на відстані 1 м від крайніх кабелів.

6.2.13 Найменшу відстань від межі майданчика відпочинку до опори/щогли ЛЕП, телеграфних та телефонних ліній, а також антен мобільного та

радіотрансляційного зв’язку визначають згідно з ПУЕ рівною висоті опори/щогли плюс 5 метрів.

6.2.14 Не можна прокладати підземні інженерні мережі у межах майданчика відпочинку (крім місць перетину ліній дорожнього технологічного зв’язку та стаціонарного електричного освітлення дороги).

6.2.15 Майданчики відпочинку визначають відповідно до вимог ДБН 360 щодо дотримання протипожежних відстаней від місць відпочинку до прилеглої забудови.

6.2.16 Майданчики відпочинку визначають відповідно до вимог ДБН В 2.5.-74 щодо дотримання відстаней від пожежних гідрантів до кромки проїзної частини.

6.2.17 Рівень шуму, ультразвуку та інфразвуку повинні відповідати санітарним нормам згідно з ДСН 3.3.6.037.

6.3 Вимоги щодо майданчиків для стоянки ТЗ

6.3.1 Конфігурацію та розміри майданчиків для стоянки ТЗ і з’єднувальних з’їздів/в’їздів до них визначають з урахуванням розташування певної кількості РТЗ за їх видами і габаритами, мінімального радіусу повороту РТЗ та його динамічного габариту $Д_г$ для здійснення маневрів згідно з ГБН В.2.3-37641918-555.

Розміри майданчиків для стоянки ТЗ визначають розрахунком, але не менше ніж на 20 РТЗ для автомобільних доріг I категорії, 15 РТЗ – II категорії, 10 РТЗ – III категорії та 5 РТЗ – IV категорії відповідно.

6.3.2 Конструкцію дорожнього одягу на майданчиках для стоянки ТЗ визначають за розрахунками згідно з розділом 8 ДБН В.2.3-4. На цих майданчиках рекомендується влаштовувати жорсткий дорожній одяг згідно з ГБН В.2.3-37641918-557.

6.3.3 На майданчиках для стоянки ТЗ для забезпечення безпеки дорожнього руху потрібно передбачити комплекс заходів з його організації. На автомобільних дорогах I – III категорій майданчики для стоянки ТЗ

відокремлюють від проїзної частини острівцем безпеки завширшки не менше ніж 2,7 м. У разі, коли ширина смуги відводу автомобільної дороги не дозволяє влаштування острівця безпеки шириною 2,7 м допускається зменшення ширини острівця безпеки із встановленням дорожнього огородження за умови, якщо лицьова сторона огородження, з боку автомобільної дороги, встановлена на рівні зовнішньої крайки укріпленої або зупиночної (за її наявності) смуги, смуги безпеки або на рівні лицьової грані бортового каменю. Острівець безпеки облаштовують згідно з ДСТУ Б В.2.3-9.

6.3.4 Дорожнє огородження на узбіччі з'єднувальних з'їздів/в'їздів встановлюють при висоті насипу більше ніж 2 м. Стояки дорожнього огородження розміщують на відстані не менше ніж 0,75 м від брівки земляного полотна.

6.3.5 Майданчики для стоянки ТЗ слід розділити на дві частини - для легкових та вантажних автомобілів. При складанні плану майданчиків для стоянки ТЗ понад 25 автопоїздів рекомендується призначити окремі зони для автопоїздів, вантажних та легкових автомобілів. Необхідність влаштування зони для профілактичного обслуговування ТЗ визначають з урахуванням наявних пунктів технічного обслуговування ТЗ на автомобільній дорозі. Позначення місць для паркування для ТЗ виконують дорожньою горизонтальною розміткою типу 1.1.

6.3.6 У зоні для легкових автомобілів за потреби визначають окреме місце для автомобілів з причепами та майданчик для мотоциклів, моторолерів, мопедів, а також майданчик з обладнанням для паркування велосипедів з встановленням відповідних табличок згідно з ДСТУ 4100.

6.3.7 У зоні для паркування легкових автомобілів визначають місце для паркування ТЗ, якими керують особи з інвалідністю, в обсязі не менше ніж 10 % місць для паркування (але не менше одного місця). Розміри місця для паркування ТЗ, якими керують особи з інвалідністю, повинні бути не менше ніж 6,0 м х 2,5 м і позначені знаком 5.38.1 до яких потрібно додавати табличку 7.17 «Інваліди»

6.3.8 Поздовжній похил з'єднувальних з'їздів/в'їздів повинен бути не

більше ніж 40 ‰.

6.3.9 Найменший радіус кривих у плані на з'єднувальних з'їздах/в'їздах до майданчиків відпочинку, має бути: для автомобільних доріг I - II категорій – не менше ніж 25 м, III категорії – 20 м, IV і V категорій – 15 м відповідно. При розрахунку на регулярний рух автопоїздів (від 5 % у складі потоку, але не менше ніж 5 авт./добу) радіуси на з'єднувальних з'їздах/в'їздах збільшують до 30 м.

6.3.10 На майданчиках відпочинку влаштовують стаціонарне електричне освітлення. Середня горизонтальна освітленість території майданчиків відпочинку повинна бути не менше ніж 6 лк. При проектуванні стаціонарного електричного освітлення рекомендується використовувати енергозберігаючі технології.

6.4 Вимоги щодо зон відпочинку

6.4.1 Зони відпочинку облаштовують пішохідними доріжками та тротуарами (далі – пішохідними доріжками), інженерними комунікаціями та елементами благоустрою згідно з ДБН Б.2.2-5 та відповідно до завдання на проектування.

6.4.2 Пішохідні доріжки з твердим покриттям влаштовують у напрямку руху основних потоків відпочиваючих від майданчика для стоянки ТЗ до зони відпочинку та споруд санітарного призначення. Ширину односмугової пішохідної доріжки, з урахуванням забезпечення вільного пересування осіб з інвалідністю та іншим маломобільним групам населення, призначають не менше ніж 1,5 м. Поздовжні похили пішохідних доріжок та тротуарів призначають не більше ніж 50 ‰. При влаштуванні їх у затінених місцях допускається збільшувати поздовжній похил до 10 ‰ протягом не більше 10 м. Поперечний похил шляху руху слід приймати в межах (10 – 20) ‰.

6.4.3 У місцях перепаду рівнів між горизонтальними ділянками пішохідних доріжок влаштовують сходи, які дублюються пандусами. Ширина маршу сходів, доступних осіб з інвалідністю та іншим маломобільним групам населення,

повинна бути не менше ніж 1,35 м. Похил кожного маршу пандуса визначають не більше ніж 80 ‰, а його довжину визначають не більше ніж 10 м. Між ними влаштовують горизонтальні ділянки завдовжки не менше ніж 5 м. Сходи і пандуси облаштовують поручнями згідно з ДСТУ Б В.2.6-49 і ДСТУ Б В.2.6-75.

6.4.4 У разі проектування сходів на перепадах рельєфу висоту сходинок визначають не більше ніж 0,12 м, ширину – не менше ніж 0,36 м. Сходинки повинні мати похил від 10 ‰ до 20 ‰ у сторону сходинки, яка знаходиться вище. Після кожних 10 – 12 сходинок влаштовують майданчики довжиною не менше ніж 1,5 м. Усі сходинки у межах одного маршу влаштовують однаковими за шириною та висотою підйому.

6.4.5 Висота бордюру в місцях перетину пішохідних доріжок із проїзною частиною доріг і майданчика для стоянки ТЗ, а також перепад висот бордюрів уздовж газонів і озеленених майданчиків, які прилягають до шляхів пішохідного руху, влаштовують відповідно до ДБН В.2.2-17.

6.4.6 Для покриття пішохідних доріжок, пандусів і підлог павільйонів не можна застосовувати насипні або крупнозернисті матеріали, які перешкоджають пересуванню осіб з інвалідністю на кріслах-колясках або з милицями. Вид покриття повинен мати шорстку поверхню і не допускати ковзання.

6.4.7 Пішохідні доріжки слід влаштовувати на відстані не менше ніж 0,5 м від краю бічних канав, підошви укосів насипів та виїмок, підпірних стін заввишки понад 1 м.

Вздовж пішохідних доріжок, які примикають до укосів насипів висотою більше ніж 2 м і низових підпірних стінок, встановлюють огородження перильного типу згідно з ДСТУ Б В.2.3-11.

6.4.8 Громадські вбиральні розташовують на відстані не менше ніж 10 м від ближнього павільйону з невітряного боку. Розміри кабін громадських вбиралень:

- 0,85 м х 1,2 м – у разі відкривання дверей назовні;
- 0,85 м х 1,4 м – у разі відкривання дверей всередину.

6.4.9 У громадській вбиральні одну з кабін влаштовують як універсальну

для осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення згідно з ДБН В.2.2-17.

6.4.10 Для збирання рідких побутових відходів використовують локальні очисні споруди у складі септика об’ємом мінімум 1 м^3 та фільтруючого колодязя. Локальні очисні споруди розташовують на відстані не менше ніж 50 м від захищеного джерела питної води у бік зниження схилу місця відпочинку.

Допускається збирання рідких побутових відходів у вигрібних ямах (вигребах). Вигріб влаштовують водонепроникним із щільно прилягаючою кришкою.

Покриття і ширина підходу до септиків та вигрібних ям розраховують на епізодичний проїзд транспортних засобів спеціального призначення для перевезення рідких побутових відходів.

6.4.11 Допускається влаштовувати мобільні туалети. Туалетну кабіну встановлюють на тверді види покриття.

Одна з мобільних туалетних кабін має бути доступна для осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення у кріслах-колясках згідно з ДБН В.2.2-17.

6.4.12 Територія навколо громадської вбиральні має бути озелененою, а безпосередньо біля споруди асфальтованою або викладеною плиткою з похилом для відведення поверхневих вод.

6.4.13 На приоб'єктних майданчиках відпочинку, на туристичних маршрутах і майданчиках для стоянки ТЗ більше 25 автопоїздів потрібно влаштувати контейнерний майданчик з твердим покриттям і зручним під’їздом для транспортних засобів спеціального призначення для перевезення твердих відходів (наявність простору для розвороту 12 м х 12 м). Між контейнером і краєм майданчика розмір проходу визначають не менше ніж 1,0 м, між контейнерами – не менше ніж 0,35 м. Похил покриття майданчика для контейнерів має складати від 5 ‰ до 10 ‰ у бік проїзної частини. Сполучення майданчика зі стоянкою ТЗ здійснюють в одному рівні.

7 ВИМОГИ ЩОДО ОХОРОНИ НАВКОЛИШНЬОГО ПРИРОДНОГО СЕРЕДОВИЩА

7.1 При проектуванні майданчиків відпочинку потрібно провести оцінку впливу на навколишнє середовище (ОВНС), яку виконують у вигляді окремого розділу проектної документації згідно з ДБН А.2.2-1.

7.2 У розділі ОВНС визначають комплекс природоохоронних заходів, необхідних для забезпечення екологічної та техногенної безпеки під час будівництва майданчика відпочинку згідно з ГБН В.2.3-218-007.

7.3 Проектом визначають обсяг робіт щодо знесення зелених насаджень та їх відтворення згідно з ГБН В.2.3-218-007.

7.4 Проектом визначають умови зняття, збереження і використання родючого шару ґрунту та порядок проведення рекультивації порушених земель згідно з ДСТУ 7941 і [4].

7.5 Система поверхневого водовідведення повинна забезпечувати неможливість виникнення застою води на території майданчика відпочинку. Споруди для відведення та очистки поверхневих вод виконують згідно з ГБН В.2.3-218-007 і СанПиН 4630.

ДОДАТОК А
(довідковий)

БІБЛІОГРАФІЯ

1 Закон України «Про автомобільні дороги»

2 Закон України «Про туризм»

3 Правила дорожнього руху, затверджені постановою Кабінету Міністрів України від 10.10.2001 № 1306

4 Порядок видачі та анулювання спеціальних дозволів на зняття та перенесення ґрунтового покрову (родючого шару ґрунту) земельних ділянок, затверджений наказом Державного Комітету України по земельних ресурсах від 04.01.2005 № 1, зареєстрований в Міністерстві юстиції України 20.01.2005 за № 70/10350

Код УКНД 93.080.99

Ключові слова: автомобільна дорога, майданчик відпочинку, майданчик для стоянки ТЗ, зона відпочинку, розміщення майданчика.

В.о директора А.О. Безуглий

Науковий керівник,
завідувач відділу С.І. Ілляш